

РЕШЕНИЕ

№ 6693

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6140** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „Индракшън“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявана от изпълнителния директор А. Х. срещу РА № Р-22221121003563-091-001/17.02.2022г., издаден от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията, и Е. Л. П., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията в частта му, в която е потвърден с Решение № 682/04.05.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, поправено с Решение № 1859/28.11.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП за поправка на очевидна фактическа грешка.

Жалбоподателят оспорва като незаконосъобразен, ревизионния акт, с който са установени допълнително задължения за данък върху добавената стойност в общ размер на 69 610,47 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 10 129,54 лв. в резултат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по издадените от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] фактура № 1...16/13.08.2020г. и фактура № 1...18/28.08.2020г. и издадената от „ПРЕСЛАП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] фактура № 46/20.03.2019г. Излага конкретни съображения за необоснованост на ревизионния акт и неправилно прилагане на материалния закон. Изтъква допуснати грешки в мотивите и диспозитива на Решение № 682/04.05.2022г. на директора на ОДОП, поради което заради неяснота на волята на решаващия орган по същество оспорва установяванията

по всички фактури , издадени от „Беато Системс“ ЕООД, както и по фактура № 46/20.03.2019г, издадена от „Преслап“ ЕООД. Твърди, че на предходен доставчик „Екоинвест Инженеринг“ ЕООД е извършена ревизия, при която са признати за действителни получените от него доставки и направените от него към жалбоподателя доставки, а основен поддоставчик на това дружество е именно „Беато Системс“ ЕООД, както и пряк доставчик на жалбоподателя. Доказателствата по ревизията на „Екоинвест Инженеринг“ ЕООД е следвало да се вземат предвид в настоящето ревизионно производство, но това не е сторено. Доколкото доставките на „Беато Системс“ ЕООД към „Екоинвест Инженеринг“ ЕООД са признати за реални, то за сходен данъчен период следва да се признаят за реални и доставките по отношение на на „Беато Системс“ ЕООД към жалбоподателя. Излагат съображения и по фактура № 1...15/13.08.2020г., за която от една страна е прието, че неправилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, но от друга страна е отнесена към неправилен данъчен период-м.10.2020г., който е потвърден с Решението. Относно фактури №№1...16/13.08.2020г., 1...17/17.08.2020г. и 1...18/08.08.2020г. , които са в изпълнение на договор от 05.08.2020г. излага конкретни доводи. Твърди, че реалността на доставките е безспорно доказана. По отношение на фактура № 46/20.03.2019г от доставчика „Преслап“ ЕООД сочи,че липсват мотиви както в РА, така и в Решението на директора на ОДОП. Прави искане за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата, моли да се отмени РА и не претендира присъждане на разноски. Ответникът-Директорът на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. В. моли да се отхвърли жалбата и се потвърди РА, като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът,след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221121003563-020-001/22.06.2021 г., връчена на 02.07.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за отделните данъчни периоди от 01.06.2018 г. до 30.04.2021 г. Със Заповед №Р-22221121003563-020-002/04.10.2021 г. е продължен първоначално определеният срок за извършване на ревизията, като е определен краен срок до 02.12.2021 г. Цитираните заповеди са издадени от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощена със Заповед №З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, Заповед №РД-01-284/10.05.2019 г., издадена въз основа на заповедта на заместник изпълнителния директор на НАП от директора на ТД на НАП С. и Заповед №З-ЦУ-2299/22.06.2021 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, касаеща възлагането на ревизии на определени лица, включително „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221121003563-092-00/16.12.2021 г., връчен на 20.12.2021 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от задълженото лице е подадено възражение вх.

№ИТ-00-106/03.02.2022 г. по регистъра на ТД на НАП В. Т.. Към възражението са приложени допълнително доказателства, в това число кореспонденция между „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД и доставчиците „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК], заверени копия на представените от тях документи, както и доказателства, представени от ревизираното лице. При издаване на ревизионния акт, възражението е уважено по отношение на фактурираните от „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД доставки.

Ревизията приключва с РА №Р-22221121003563-091-001/17.02.2022 г., издаден от В. Т. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. – орган, възложил ревизията, и Е. Л. П., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията. РА е връчен на 21.02.2022 г. по електронен път. С ревизионния акт са установени допълнително задължения за данък върху добавената стойност в следствие на извършени корекции на декларираните от дружеството резултати за данъчни периоди м. 03.2019 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г. и м. 10.2020 г. От органите по приходите не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 876,67 лв. по фактура №46/20.03.2019 г., издадена от „ПРЕСЛАП“ ЕООД, и общо в размер на 64 733,80 лв. по четири фактури, издадени от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД. Начислени са лихви за забава в общ размер на 10 129,54 лв.

Ревизията е първа за ревизираните периоди.

Констатирано е, че основна дейност на дружеството са инженерингови дейности, проектиране, строителство, търговия на едро и на дребно с хранителни и нехранителни стоки, посредническа дейност, консултантски дейности в строителството, проектирането и търговията, както и всякакви други дейности, незабранени от закона. Дружеството е член на К. на строителите в България и е регистрирано за изпълнението на следните групи и категории строежи

- високо строителство – строежи от първа до пета категория;
- транспортна инфраструктура – строежи от втора до четвърта категория;
- енергийна инфраструктура – строежи от трета категория;;
- благоустройствена инфраструктура, хидротехническо строителство и опазване на околната среда – строежи от първа до трета категория.
- отделни видове СМР.

Притежава сертификати за качество ISO 9001:2015, ISO 14001:2015, ISO 18001:2007. През 2020 г. в дружеството има назначени по трудово правоотношение 17 лица.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК е изготвено искане за представяне на документи и писмени обяснения на задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221121003563-040-001/29.06.2021 г., връчено е на 02.07.2021 г. на декларирания електронен адрес на дружеството. Посочено е, че в отговор са представени доказателства с придружителни писма от 16.07.2021 г., 01.09.2021 г. и 07.09.2021 г. – оборотни ведомости, инвентарни книги, справки за активи и личното им ползване. На лицето е връчено второ ИПДПОЗЛ №Р-22221121003563-040-002/30.07.2021 г., с което са изискани доказателства за реалността на доставките, фактурирани от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД и „ПРЕСЛАП“ ЕООД. Отбелязано е, че от задълженото лице не са представени поисканите документи и писмени обяснения.

На основание чл. 45 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещни проверки на доставчиците „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД и „ПРЕСЛАП“ ЕООД. На проверяваните дружества са изготвени и връчени ИПДПОЗЛ, в отговор на които единствено от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД са представени част от изисканите документи. Резултатите от проверките са отразени в протоколи, чието съдържание е подробно цитирано в ревизионния доклад.

Съгласно отразените резултати от извършената проверката на „ПРЕСЛАП“ ЕООД, адресираното до дружеството искане за представяне на документи и писмени обяснения е връчено на лицето по реда на чл. 32 от ДОПК. От страна на доставчика не са представени посочените в искането документи. Поради непредставяне на поисканите документи и писмени обяснения органите по приходите са приели, че липсват данни за реалността извършената доставка. Констатирано е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 25.05.2018 г. – задължителна deregистрация на основание чл. 176 от ЗДДС. Повторно регистрирано на 04.07.2018г. – задължителна във връзка с облагаем оборот и отново е deregистрирано на 06.11.2019 г. – задължителна deregистрация на основание чл. 176 от ЗДДС.

В хода на насрещната проверка на „Б. С. ЕООД са представени издадените от дружеството фактури, банкови извлечения, приемо-предавателни протоколи за извършени строително-монтажни работи, счетоводни регистри за отразяване на проверяваните стопански операции, ведомости за заплати и други. Констатирано е, че дружеството не е представило цитирания договор, информация за калкулиране на цената, аналитична отчетност на разходите за материали, труд командировъчни и други доказателства за наличие на материално техническа обезпеченост. Допълнителни доказателства са представени от жалбоподателя след съставяне на РД по искане, отправено от ревизираното дружество. Приложени са два договора – от 01.7.2020 г. за ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня в [населено място] и от 05.08.2020 г. за строителство на компостираща инсталация за разделно събрани, зелени и/или биоразградими отпадъци и довеждаща инфраструктура, и доставка на технологично оборудване на инсталацията в [населено място], фактури за закупени материали, количествено-стойностна сметка, 3 протокола за извършено СМР. Изложено е твърдение, че част от необходимата техника за изпълнение на строителните работи е предоставена от възложителя. Като доказателство са приложени инвентаризационни описи на притежаваната от ревизираното лице

техника.

Наред с горното приходните органи са извършили справка на данните в информационната система на НАП, при която са установили, че дружеството е имало наети лица по трудово правоотношение и е правило осигурителни вноски към бюджета.

С възражението от ревизираното дружество са представени относими документи към проверяваните фактури, издадени от „Б. С. ЕООД. Приложени са издадените 4 фактури, с предмет: „Аванс по договор от 05.08. „Строителство на компостираща инсталация за разделно събрани и/или биоразградими отпадъци в общ. Б. и общ. В.““ и по 3 фактури за извършени СМР за обект „Ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня [населено място]“, съгласно протоколи за установяване завършването и разплащането на СМР №1/13.08.2020 г. /протокол №2 и протокол №3/. Приложени са банкови извлечения, акт образец 19 за прието СМР.

Предмет на договора от 05.08.2020 г. е строителство на компостираща инсталация за разделно събрани зелени или биоразградими отпадъци и на довеждаща инфраструктура, и доставка на технологично оборудване за инсталацията по проект BG16M1OP002-2.005-008. Дейностите ще се извършват на [населено място], като в договора е уговорено авансово плащане. Съгласно изложените в РА мотиви за отказ на данъчен кредит с фактурата е документирано авансово плащане, за което липсват доказателства да е обвързано с последваща облагаема доставка, липсва етап на завършеност на обекта, последващи фактури за СМР, както и актове за приети СМР от възложителя. Приходните органи са констатирани, че няма представени анекси към договора, възстановяване на сумата или издаване на кредитни известия към фактурата.

По отношение на посочените 3 фактури за извършени СМР, издадени на основание Договор от 01.07.2020 г., сключен между контрагентите с предмет: ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня [населено място], е отбелязано, че не са представени доказателства в подкрепа на твърдението, че част от техниката е наета или е предоставена от възложителя - жалбоподател. По отношение на материалната обезпеченост е констатирано, че представените фактури за закупени материали са от 2019 г., като част от тях не кореспондират с представените количествено-стойностни сметки и протоколи за установяване завършването и разплащането на строително-монтажни работи.

В заключение е направен извод, че „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, не е извършило реално да фактурираните доставки.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, ревизиращият екип не е признал правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД и „ПРЕСЛАП“ ЕООД.

По отношение на доставчика „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД с ревизионния акт не е прието направеното с ревизионния доклад предложение за отказа на право на приспадане на данъчен кредит. Предвид представеното с възражението срещу РД

доказателства издателите на ревизионния акт са признали претендираното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ЕКОИНВЕСТ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД.

С жалба по административен ред „ИНФРАКЪНСТРАКШЪН“ ЕАД оспорва ревизионния акт, в частта на непризнатото право на данъчен кредит по фактури, издадени от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД и „ПРЕСЛАП“ ЕООД.

Решаващият орган намира ревизионният акт в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период м. 08.2020 г. за необоснован и издаден при неизяснена фактическа обстановка, видно от мотивите на Решение № 682/04.05.2022г., поправено с Решение за поправка на очевидна фактическа грешка, . РА е потвърден в частта относно непризнато право на данъчен кредит за данъчни периоди 03.2019г., 09.2020г., и 10.2020г.

Доколкото на съдебно обжалване подлежи РА, в частта в която е потвърден с Решението на директора на ДОДОП, то съдът следва да извърши проверка по законосъобразност на акта само относно периода, посочен за потвърден в решението на директора на ДОДОП, а именно за данъчен период м.03.2019г. по фактура № 46/20.03.2019г., издадена от „П.“ ЕООД с предмет на доставка „Покупки“ с данъчна основа 24 383,33лв. и начислено ДДС 4 876,67лв., за данъчен период м. 09.2020г. по фактури № 1....16/13.08.2020г. с предмет „Услуга“ и данъчна основа 125 146,81 лв. и ДДС 25 029,36лв. издадена от „Беато Системс“ ЕООД, №1....17/17.08.2020г. с предмет „Услуга“ и данъчна основа 33 998,35лв. и ДДС 6 799,67лв., издадена от „Беато Системс“ ЕООД и фактура № 1....18/28.08.2020г. , издадена от „Б. С.“ ЕООД с предмет на доставка „Услуга“ с данъчна основа 54 084,7лв. и начислено ДДС 10 816,94 лв.

Като краен резултат не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 47 522,64лв. /общо главница 69610,47 лв. - 22087,83лв. главница за месец 08.2020г./ и лихви за забава в общ размер на 6 932,68 /общо лихва 10 129,54 - 3196,86 лихва за месец 08.2020г./

За да обоснове тези изводи, органът приема за неоснователна жалбата по отношение отказано право на данъчен кредит по фактури №1000000015 от 13.08.2020 г. /очевидно се има предвид фактура № №1000000016 от 13.08.2020 , която грешка е техническа и доколкото мотивите на решението на директора на ДОДОП нямат самостоятелно значение, то тя няма да се отрази на проверката за законосъобразност на РА/, фактура 1....17/17.08.2020г. с предмет „Услуга“ и фактура №[ЕГН]/28.08.2020 г., с които са документирани строителни работи по ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня в [населено място] по договора от 01.07.2020г. и по фактура № 46/20.03.2019 г., издадена от „ПРЕСЛАП“ ЕООД .

Решаващият орган е приел, че представените доказателства относно фактурите с издател „Беато системс“ ЕООД представляват : неподписани количествено-стойностни сметки и протоколи за установяване завършването и разплащането на СМР и заверени копия на фактури от 2019 г. за закупени материали и договор за покупка на 23 куб. м. пясък, сключен с М. Д. [населено

място], но те са недостатъчни да докажат изпълнението на фактурираните строителни услуги. Закупените от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД през 2019 г. строителни материали не кореспондират с фактурираните строителни работи и представената количествено-стойностна сметка. Фактурите са за закупени крепежни елементи, скоби, ръкавици, мрежа, найлон, четки, пистолет за пяна, хартиено тиксо, шпилки, бетон контакт, разтвор за възстановяване на бетон, пистолет силикон, макетен нож, ръкавици свредло, винтове, пирони, дюбели, щепсел, лайсни фаянс, диамантен диск, коляно медно, дюбели, ъгъл за свод и т.н. В същото време предмет на доставка по договора и новопредставените приемо-предавателни протоколи е ремонт на покрив 1 474 кв. м, включващ демонтаж, монтаж на стари обшивки, хидроизолации, воронки, олуци, водостоци; подмяна на дограма; направа на нов плъзгащ се портал; разчистване на терен – 4 900 кв. м, обратен насип с уплътняване на пластове, натоварване и превоз на излишни земни маси – 11,84 куб. м.; доставка и полагане на тръби – 296 м, подмяна на съществуващ водопровод и канализация – 648 м, доставка на арматура, доставка и полагане на детекторна лента за трасе с два медни проводника и т.н. Доказателства за придобиване и влагане на такива строителни материали от доставчика не са ангажирани нито в хода на ревизията, нито с жалбата до настоящата инстанция.

По тези съображения решаващият орган намира за недоказани твърденията на жалбоподателя, че са представени всички доказателства за реалност на фактурираните доставки, включително за кадрова, материално-техническа и ресурсна обезпеченост на доставчика.

Посочено е, че в договора от 01.07.2020 г. е предвидено, че жалбоподателят предоставя на изпълнителя багер товарач JCB3CX14M4WMQ с регистрационен номер С09383 за работа на обекта. Според чл. 2 от цитирания договор обаче изпълнителят осъществява превоза на необходимите техника, материали и работна ръка до обекта за своя сметка. Доказателства за това не са ангажирани в хода на ревизията. В чл. 9 от договора също така е предвидено, че изпълнителят сам осигурява необходимата техника за извършване на възложените дейности – в случая това са уплътняване на пластове, натоварване и превоз на излишни земни маси, разчистване на терен и т.н. По отношение на представения договор, сключен с М. Д. от [населено място], за покупка на 23 куб. м пясък е отбелязано, че не са представени доказателства, че физическото лице е собственик или е добило посоченото количество строителен материал, нито че го е транспортирало до обект на жалбоподател, както е посочено в договора.

За изпълнението на услугите по ремонт на покрив /демонтаж, монтаж на стари обшивки, хидроизолации, воронки, олуци, водостоци/; подмяна на дограма; направа на нов плъзгащ се портал; подмяна на съществуващи водопровод и канализация, демонтаж на стар водопровод; арматура за изграждане на СВО, направа на шахта, доставка и полагане на тръби и т.н. не са ангажирани относими доказателства, независимо от представения приемо-предавателен

протокол.

При липсата на доказателства за закупени и вложени от издателя на процесните фактури строителни материали органът е обосновал, че не може да се направи извод за наличие на реални доставки по тях. Липсват доказателства както за предаване на техника от жалбоподателя на „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД, така и за извършени от последния разходи по експлоатацията ѝ.

От изложеното органът заключава, че съставените договори, фактури, плащания и други документи целят създаване на данъчно предимство за ревизираното данъчно задължено лице, поради което правилно с ревизионния акт е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури от „БЕАТО СИСТЕМС“ ЕООД.

По отношение на фактура с издател „ПРЕСЛАП“ ЕООД органът изтъква липсата на каквито и да било доказателства, свързани с установяване факта на действителност на осъществената доставка: не са представени доказателства за вида на доставката, основанието за издаване на процесната фактура, плащане и доказателства, удостоверяващи реално извършена доставка, поради което с ревизионния акт правилно е отказано за м. 03.2019 г. правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 876,67 лв. по фактура №[ЕГН]/20.03.2019 г., издадена от П.“ ЕООД, поради което същият следва да бъде потвърден като законосъобразен в тази му част.

**При така установената фактическа обстановка
Съдът достигна до следните правни изводи:**

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма съгласно чл.120, ал.1 ДОПК и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК, както и указанията, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но дори и наличието на такива не е в състояние да доведе до отмяна на РА на това основание, предвид задължението на Съда да разреши спора по същество.

Съгласно разпоредбата на чл.112, ал.2 ДОПК ревизията може да се възлага от: т.1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или т.2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. От

представената по делото Заповед № РД-01-287 от 10.05.2021г. (л.31) следва изводът, че ЗВР е издадена от компетентен за целта орган на приходната администрация. С оглед на горното се налага изводът, че ревизионното производство е възложено и извършено от компетентни за целта органи.

Спазен е срокът по чл.109 ДОПК с оглед надлежното образуване на ревизионното производство. Същото е образувано в рамките на преклузивния 5-годишен срок за първата ревизирана година.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели, В. Д. – началник сектор, възложил ревизията и Е. П. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията. Съгласно чл. 119 ал.2 от ДОПК РА се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаване на възражение или от изтичане на срока за подаване на възражение. В случая правилото на чл. 119 ал.2 от ДОПК е спазено и РА е издаден като електронен документ, подписан от възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията.

Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т.1 ЗЕДЕУУ, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Заповеди за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис.

Съгласно чл.3 ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис,

който отговаря на изискванията на чл.16.

Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система /л.68 гръб/. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ, електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях – чл. 3 т.10 от Регламента „електронен подпис“ означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва; чл. 3 т. 11 от Регламента „усъвършенстван електронен подпис“ означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в член 26; , а чл. 3 т. 12 от Регламента „квалифициран електронен подпис“ означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи.

По силата на тези норми усъвършенстван електронен подпис означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от Регламента, а именно: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях; а квалифициран електронен подпис означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.26 от регламента. От

изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. По делото са представени удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги със съдържанието по чл.24, ал.1 ЗЕДЕУУ, което обосновава извод за това, че заповедта за възлагане на ревизия и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в чл.13, ал.3 ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис.

От същите се установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо, Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани.

Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл.109 ДОПК.

По приложението на материалния закон - ЗДДС.

Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се изразява в прехвърляне правото на собственост върху същите. Поради това правният спор по делото се свежда до това дали са действително извършени доставки на стоки и услуги по процесните фактури.

За признаване на спорното право е релевантно възникването на данъчно събитие, което според чл.25, ал.2 ЗДДС възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или др.вещно право, както и всяко др.право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата на която услугата е извършена. От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Съдът намира, че жалбоподателят не се справи с доказателствената тежест и не доказа претендираното от него и отречено от ревизията право. По делото не са ангажирани убедителни доказателства в подкрепа истинността на конкретното фактическо твърдение относно реалността на процесните доставки.

Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който

трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

В закона няма легално определение на понятието неправомерно начислен данък по смисъла на чл.70, ал.5, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл.6 ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока/услуга е неправомерно по смисъла на чл.70, ал.5 от закона и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит.

За да откаже претендираното от жалбоподателя право на данъчен кредит по спорните фактури, органите по приходите са приели, че няма доказателства, които да установяват реална сделка по тях. В съдебното производство жалбоподателят също не доказва, че доставки по разглежданите фактури реално са извършени. При липсата на убедителни доказателства в този смисъл Съдът не приема за доказано извършването на доставките. Нито в ревизионното, нито в хода на съдебното производство са ангажирани убедителни доказателства в подкрепа истинността на конкретното фактическо твърдение относно реалността на процесните доставки.

Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото. По аргумент от нормата на чл.171, ал.4 АПК, тя е приложима когато Съдът е дал указание на страната, носеща тежестта на доказване (в случая – жалбоподателя), че е длъжна да докаже релевантния факт (действителното изпълнение на спорните доставки на стоки и услуги), които указания са му дадени с разпоредителното заседание.

Още с разпоредителното заседание Съдът указа на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, включително реалното осъществяване на доставките, по които ревизията му е отказала правото на данъчен кредит, като може да ангажира всички допустими доказателства; като следва да установи реалността на доставките, при това именно от лицата, сочени за доставчици. С така указаната му тежест на доказване жалбоподателят не се справи.

При разпределение на доказателствената тежест между страните решаващо е обстоятелството каква правна последица страната претендира като настъпила.

Доказателствената тежест не означава задължение за представяне на доказателства. Принципът за дирене на обективната истина и служебното начало в процеса налагат Съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от

страната, чиято е доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по спора, или са издирени служебно от съда.

При това положение въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от задължението на Съда да реши делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт в обжалваната част или да отхвърли предявената жалба, независимо дали в съдебното производство страните са ангажирали доказателства. Изпълнението на това задължение от страна на Съда означава при отсъствие на доказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом не е осъществен юридическият факт, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление.

С изключение на ревизиите при особени случаи по чл.122, в ДОПК няма изрични норми за определяне на доказателствената тежест в процеса, поради което намират приложение общите правила на доказване, според едно от които всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизирият данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълно насрещно доказване, че доставките по фактурите са реално извършени, като в тази връзка му е указана тежестта на доказване.

Т. доказване по делото не бе проведено.

Спорът по настоящето производство касае въпросът за реалността на доставките по следните фактури:

- фактура № 46/20.03.2019г., издадена от „Преслап“ ЕООД към жалбоподателя с посочен предмет на доставка „Покупки“, с данъчна основа 24 383,33лв. и ДДС 4 876,67 лв. , -

- Фактура № 1....16/13.08.2020г. , издадена от „Беато Системс“ ЕООД с предмет на доставка СМР за обект „Ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня в [населено място], съгласно протокол за установяване завършването и разплащането на СМР №1/13.08.2020г. с данъчна основа 125 146,81 лв. и ДДС 25 029,36лв. ,

- Фактура № 1....17/17.08.2020г. , издадена от „Беато Системс“ ЕООД с предмет на доставка СМР за обект „Ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня в [населено място], съгласно протокол за установяване завършването и разплащането на СМР №2/17.08.2020г. с данъчна основа 33998,35 лв. и ДДС 6799,67лв. и

- Фактура № 1....18/28.08.2020г. , издадена от „Беато Системс“ ЕООД , с предмет на доставка СМР за обект „Ремонт на сграден фонд и

инфраструктура на люпилня в [населено място], съгласно протокол за установяване завършването и разплащането на СМР №3/28.08.2020г. с данъчна основа 54084,70 лв. и ДДС 10 816,94лв.

По отношение на **фактура № 46/20.03.2019г.**, издадена от „Преслап“ ЕООД към жалбоподателя, в ревизионния доклад подробно е посочено какви действия са извършени с цел осигуряване от страна на доставчика на нужните за извършване на ревизията документи, невъзможността да се установи дружеството или негов представител и съответно да се получи исканата информация. С оглед непредставяне на поисканите документи и писмени обяснения и на основание събраните доказателства при извършване на насрещни проверки е изведен извод, че не е доказано по безспорен начин реалното осъществяване на доставката. Самото ревизирано лице също не е представило допълнителни доказателства в подкрепа на твърдението за реалност на доставката.

Относно фактура № **1....16/13.08.2020г.**, издадена от „Беато Системс“ ЕООД, с предмет на доставка СМР за обект „Ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня в [населено място], съгласно протокол за установяване завършването и разплащането на СМР №1/13.08.2020г. с данъчна основа 125 146,81 лв. и ДДС 25 029,36лв., същата е придружена с представен по делото Протокол№1/13.08.2020г., подписан от възложител „Инфракънстакшън“ ЕАД с представител А. Х. /л.296/ и изпълнител „Беато Системс“ ЕООД чрез П. П., в който са отразени следните СМР- ремонт на покрив/демонтаж и монтаж на стари обшивки, хидроизолация, воронки, олуци, водостоци, подмяна на дограма, направа на нов плъзгащ се портал с посочено количество, единична цена и обща сума.

Фактура № **1....17/17.08.2020г.**, издадена от „Беато Системс“ ЕООД, с предмет на доставка СМР за обект „Ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня в [населено място], съгласно протокол за установяване завършването и разплащането на СМР №2/17.08.2020г. с данъчна основа 33998,35 лв. и ДДС 6799,67лв. също е придружена протокол №2 /л.297/, подписан от същите страни, в който са описани СМР – разчистване на терен, машинен изкоп с багер, доставка, полагане и уплътняване на пясъчна подложка и насип над тръби, обратен насип и уплътняване на пластове, натоварване и превоз на излишни земни маси на камион с посочено количество, единична цена и обща сума.

По Фактура № **1....18/28.08.2020г.**, издадена от „Беато Системс“ ЕООД, с предмет на доставка СМР за обект „Ремонт на сграден фонд и инфраструктура на люпилня в [населено място], съгласно протокол за установяване завършването и разплащането на СМР №3/28.08.2020г. с данъчна основа 54084,70 лв. и ДДС 10 816,94лв. е представен цитираният протокол /л.298/ също подписан между същите страни и с подробно описани СМР по количество, единична цена и обща стойност. СМР касаят дейности по доставка и полагане на тръби, на сигнална лента, на детекторна лента за

трасе с 2 медни проводника, изпитване тръбопровода на плътност и дезинфекция, подмяна на съществуващ водопровод и канализация вътре в сградата с различни диаметри, демонтаж на съществуващ водопровод, арматура за изграждане на СВО , направа на шахта

Представен е и договор между жалбоподателя и „Беато Системс“ ЕООД от **01.07.2020г.** за извършване на строителни работи на обект в [населено място] „Ремонт на инфраструктура на люпилня, [населено място]“ със срок 6 месеца. В същият е посочено, че възложителят предоставя на изпълнителя багер товарач JCB3CX14M4WM с рег. № СО9383, а изпълнителят осъществява превоз на необходимата техника, материали и работна ръка до обекта за своя сметка. Видно от приложена К. /л.498/ , неподписани от страните, посочените видове СМР отговарят на тези, фигуриращи в протоколите за приемане на СМР, съответно на посоченото във процесните фактури. От същите става ясно, че към **28.08.2020г.**- датата на последния протокол №3 всички дейности по договора са изпълнени, т.е много преди изтичане на срока на договора.

По посочените фактури е констатирано, че същите са включени в дневника за продажби и справка декларация на доставчика , ДДС и приходи от продажби са отразени в регистрите на доставчика. От „Инфракънстракшън“ ЕАД са получени плащания по тях както следва : по фактура № 1....16/13.08.2020г е получена сума в размер на 29 200 лв. на 26.10.2020г. и 57 000лв на 28.10.2020г. , както и 21 800лв. на 04.11.2020г.

По фактура№ 1....17/17.08.2020г. е получена сумата от 7830лв. на 05.11.2020г. По тази фактура, както и по фактура № 1....18/28.08.2020г. по сметка „Клиенти“ са осчетоводени прихващания.

Съдът счита, че от представените по делото доказателства не става ясно как и защо жалбоподателят е сключил договора с „Беато системс“ ЕООД като изпълнител по него. От „Беато системс“ ЕООД не са представени оферти за СМР, не е ясно как е осъществена комуникацията между договарящите страни и защо е избран именно този изпълнител, търсени ли са били и други дружества за извършване на услугата и с какво „Беато системс“ ЕООД ги е превъзхождал. От договорките между страните е видно, че не е уговорена хипотеза за непредвидени и възникнали в процеса на работа дейности, каквито са обичайни при извършването на СМР. Не е ясно какво включва посочената от изпълнителя цена на всяко конкретно СМР, тъй като същото е посочено анблок без отделно описване на компонентите му. Начина на формиране на цената също остава неясен, защото не е посочено как е калкулирана и дали в нея е включен труд, разходи, материали, транспорт, командировъчни.

Представените количествено-стойностни сметки /К./ не са подписани от страните , както са отбелязали органите по приходите. Липсват и приемо-предавателни протоколи за материали, фактури за закупени материали, доказателства за начина на транспортиране на материалите.

Вярно е че „Беато системс“ ЕООД е подизпълнител на някои от договорите между жалбоподателя и „Екоинвест инженериг“ ЕООД. Не е спорно и обстоятелството, че „Беато системс“ ЕООД е било в състояние да извърши спорните доставки. Спорно е дали ги е извършило в конкретния случай. Вярно е и че с извършена на „Екоинвест инженериг“ ЕООД ревизия са признати направени към жалбоподателя доставки от това дружество, както и че „Беато системс“ ЕООД е негов поддоставчик и пряк доставчик на жалбоподателя, както е посочено в жалбата. Тези обстоятелства обаче не водят до извод, че и отношенията между жалбоподателя и доставчика „Беато системс“ ЕООД са е развили по същия начин. От тези факти не се налага и извод, че доставките по спорните по настоящето производство са фактури са реални. Прави впечатление, че документацията, съставена по повод извършване на подизпълнителска дейност между „Беато системс“ ЕООД и възложителя „Екоинвест инженеринг“ ООД съществено се различава от тази между „Беато системс“ ЕООД и жалбоподателя, т.е „Беато системс“ ЕООД по различен начин документира извършените от него дейности към „Екоинвест инженеринг“ ООД , всяко СМР е описано в детайли с посочване на цена за всеки от тях, фигурира и положен труд, използвани материали, демонтажна дейност и т.н. Това обстоятелство обосновава извод за несъотнесимост на установяванията по ревизията извършена на „Екоинвест Инженеринг“ ООД с тези по ревизията на жалбоподателя.

Представените от „Беато системс“ ЕООД фактури за закупени материали са от дати, значително предхождащи във времето сключването на договора за изпълнение на СМР с жалбоподателя, когато изпълнителят не би могъл да знае за него, както и каква дейност ще извършва, следователно и какви материали биха били нужни за изпълнението му. Отделно от това, дори да се приеме тезата на жалбоподателя, че доставчика е разполагал с нужните материали, тъй като извършва такава дейност, то правилно са отбелязали органите по приходите, че фигуриращите във фактурите материали не биха могли да се отнесат към дейностите по сключения договор и описаните СМР в К., поради обстоятелството , че вида на материалите, фигуриращи в представените фактури не съответстват на дейностите, които е следвало да извърши изпълнителя на СМР-та.

В представения договор за покупко-продажба на стоки от 15.07.2020г. в [населено място] между „Беато системс“ ЕООД и М. О. Д. от [населено място] /л.541/ с предмет 23 куб.м. пясък са посочени две различни дати за предаване на стоката – до 20.07.2020г. и до 20.06.2019г., грешка, която е трудно обяснима при реално извършване на сделки. Към него е приложен приемо-предавателен протокол от 18.07.2020г. Дори да се приеме възражението на жалбоподателя за това, че не е нужно специално съхранение на материала- пясък, както и доказване на произхода на стоката и как продавачът се е сдобил с нея, то този договор обяснява доставката на материал само по една от дейностите, измежду всичките предвидени СМР-та.

От друга страна действително не са представени доказателства за начина на превозване на пясъка, данни за МПС и разходи за транспорт, които са обичайни при реалното извършване на доставка от този вид.

По отношение на фактура № 46/20.03.2019г., издадена от „Преслап“ ЕООД към жалбоподателя с посочен предмет на доставка „Покупки“, с данъчна основа 24 383,33лв. и ДДС 4 876,67 лв. в жалбата не са наведени конкретни доводи. Тук следва да се отбележи, че процесната фактура не е представена нито в ревизионното производство, нито в съдебното. Същата фигурира само по счетоводните записвания на дружеството жалбоподател. По делото липсват доказателства и такива не са представени нито от доставчика, нито от ревизираното дружество относно вида на доставката-стоката , количество, цена.

Понятието "доставка на стоки" по смисъла на чл. 14, пар. 1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г. на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл. 154, ал. 1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 "Евита-К"ЕООД: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на "обективни факти" - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са

нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им.

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното - предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл. 302 ТЗ.

Наличието на реална доставки е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС - наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности.

Цялостната преценка на всички доказателства събрани както в хода на ревизията, така и в съдебното производство, водят до заключението, че процесните сделки са сключени с цел данъчна измама, състоящата се в неправомерно ползване на правото на приспадане на данъчен кредит. Наличието на фактура и правилно водено счетоводство от жалбоподателя не доказва действителното осъществяване на доставките от посочените във фактурите доставчици. Не е достатъчно и отразяването в регистрите по ЗДДС. Следва да се докаже наличието на потенциалната възможност да осъществяване на доставката от посочения във фактурата доставчик, както и да се представят доказателствата, сочещи прякото ѝ реализиране. Тези

предпоставки не бяха доказани по делото, поради което съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

От всичко гореизложено съдът счита за правилен и законосъобразен изводът за нереалност на извършените доставки на услуги по цитираните фактури с изпълнител „Беато Системс“ ЕООД и фактура с издател „Преслап“ ЕООД.

Предвид изхода на спора на ответника се следват разноски, които са претендирани своевременно и съгласно чл. 161 ал.1 от ДОПК и чл. 7 ал.2 от Наредба №/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения се изчисляват на сумата от 5006 /пет хиляди и шест/лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Инфракънстракшън“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявана от изпълнителния директор А. Х. срещу РА № Р-22221121003563-091-001/17.02.2022г.

ОСЪЖДА „Инфракънстракшън“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявана от изпълнителния директор А. Х. да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 5006 /пет хиляди и шест/ лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: